

31

PORTALUL MAGIC

ULTIMII CAI SĂLBATICI



de Mary Pope Osborne

Ilustrații de AG Ford

Traducere din limba engleză de Mihaela Pogonici

Editura Paralela 45

Caprius

Prolog	9
1. O călătorie în Mongolia.....	13
2. Eco-voluntari	22
3. Marmote și cerbi roșcați	34
4. Gazdele nomade.....	46
5. Acum e timpul!.....	56
6. Ultimii cai sălbatici de pe Pământ.....	67
7. Dezastrul.....	78
8. La adăpost de vânt.....	89
9. Povestea adevărată	101
10. Pământul natal	111



Jack

PRENUME: Jack

VÂRSTA: 9 ani

DOMICILIU: Frog Creek,
Pennsylvania, SUA

CARACTERIZARE: serios și studios, iubește foarte mult cărțile, pe care le citește cu nesăț; asta îl ajută de foarte multe ori să iasă din situații periculoase.



Annie

PRENUME: Annie

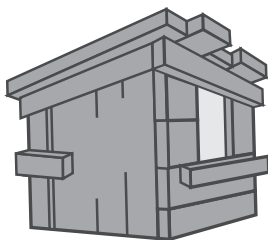
VÂRSTA: 8 ani

DOMICILIU: Frog Creek,
Pennsylvania, SUA

CARACTERIZARE: curioasă și zburdalnică, nu ratează nicio ocazie de a-și atrage fratele în aventuri, fără să-i pese de pericole; comunică foarte bine cu animalele.

Prolog

Într-o zi de vară, în Frog Creek, Pennsylvania, o căsuță misterioasă apare într-un copac din pădure.



Un băiat pe nume Jack și sora lui, Annie, au urcat în ea și au descoperit că era înțesată de cărți. Copiii și-au dat seama că această căsuță este magică: îi putea purta în locurile

descrie în cărți. Tot ce aveau de făcut era să pună degetul arătător pe o imagine și să-și dorească să ajungă acolo.

Cu timpul, au aflat că această căsuță îi aparține zânei Morgan, o bibliotecară magică de pe timpul regelui Arthur, care călătorește în timp și spațiu pentru a strânge cărți.



În cea mai recentă aventură a lor, Jack și Annie au călătorit în Africa de Sud, unde i-au întâlnit pe rangerii care protejează rinocerii pe cale de dispariție. Apoi au ajuns pe insula Galápagos din Oceanul Pacific, unde au ajutat armata să salveze țestoasele gigantice aflate în pericol. Acum sunt pe cale să-i cunoască pe eroii care încearcă să salveze o altă specie pe cale de dispariție.

Drum bun!

1

O călătorie în Mongolia

Era aproape ora prânzului. O adiere caldă de vară legăna frunzele copacilor.

Jack își lăsă bicicleta în curte. Abia se întorsese de la bibliotecă.

— Ai găsit cărțile pe care le căutai? îl întrebă sora lui, Annie, de la geamul din bucătărie.

— Da, da, am găsit două despre țestoasele-gigant!

Jack era dornic să afle mai multe lucruri despre țestoasa pe care o salvase cu puțin timp în urmă din calea unei erupții vulcanice¹.

— În curând o să fii expert, îl tachină sora lui.

— Durează, răspunse Jack.

Intră în bucătărie pe ușa din spate și-și lăsă rucsacul jos.

— Ce faci?

— O aștept pe mama, răspunse Annie. A zis că se-ntoarce într-o jumătate de oră. Și-apoi mergem toți cu bicicletele până la lac.

— Super!

— Ți-a lăsat un sandwich, mai spuse Annie, arătând spre farfuria de pe masă.

¹ Citește Portalul magic nr. 30, *Regele-țestoasă*.

— Miam! făcu Jack și luă o mușcătură zdravănă din sendvișul cu unt de arahide.

Deodată, afară răsună un fluierat puternic.

— Ce s-a auzit? spuse Annie și se apropie de geam. Oh, uau!

— Ce-i? întrebă fratele ei, cu gura plină.

— N-o să-ți vină să crezi!

Jack se duse și el lângă sora lui, la fereastră.

— Acolo... spuse Annie în șoaptă.

O pasăre mare, arămie, stătea cocoțată pe o buturugă din grădina lor. Pasărea avea aproape un metru înălțime! Și pe capul și aripile ei străluceau pene aurii.

— Uau, nemaipomenit! făcu Jack, uimit.

— E o acvilă de munte, îi explică Annie. Una dintre cele mai mari păsări de pradă din lume.



Acvila se uita la ei cu ochi pătrunzători.

— Ce-o căuta aici? întrebă Jack.

— Ghici! zise Annie cu un zâmbet ștrengăresc.

Jack uită imediat de sendviș.

— Căsuța din copac! Hai, să mergem!

Cei doi frați ieșiră pe ușa din spate. Acvila de munte își luă pe dată zborul de pe buturugă și se lăsă purtată de un curent de aer.

— Luăm bicicletele! strigă Jack.

Copiii săriră în șa, ieșiră pe alee și începură să pedaleze în viteză pe stradă.

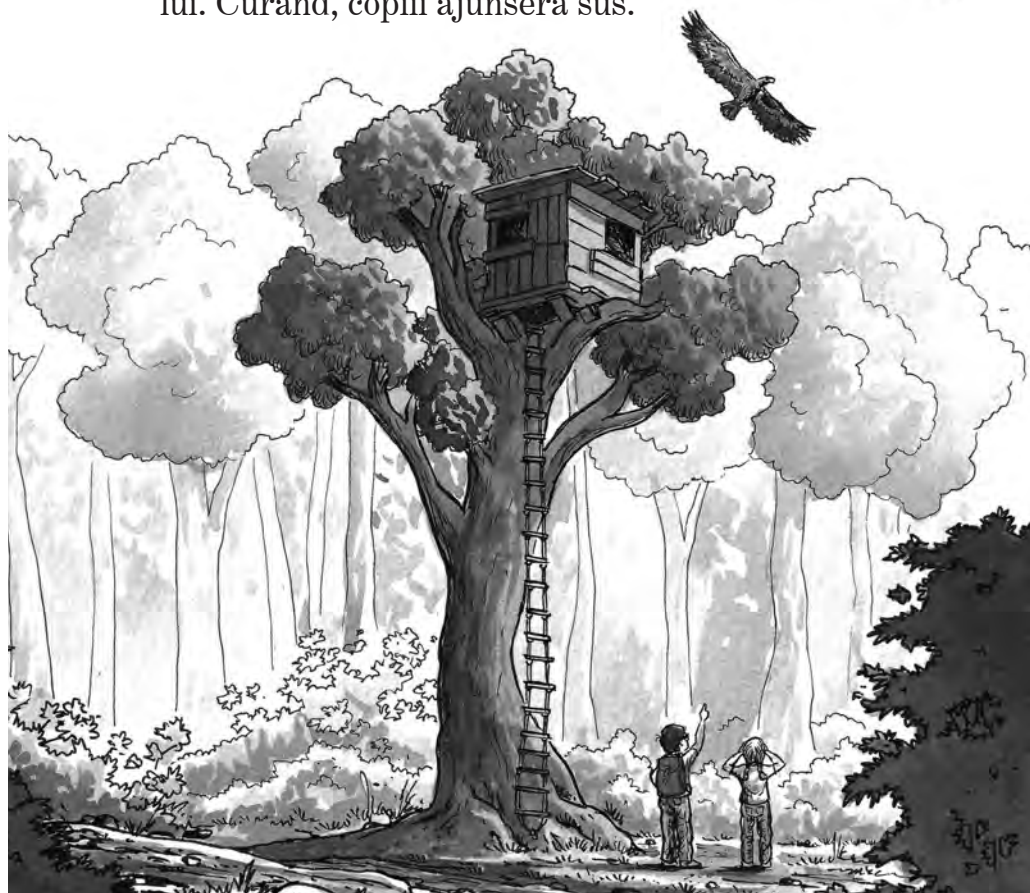
Când ajunseră la marginea pădurii, își lăsară bicicletele și o luară la goană printre copacii cu frunze foșnitoare.

Nu după mult timp, ajunseră
la cel mai înalt copac din pădure.
Acvila zbura în cercuri deasupra lui.

Căsuța magică se întorsese!

— Mulțumesc! îi strigă Annie păsării.

Acvila se depărtă în zbor. Jack începu să
se urce pe scara de frânghie, urmat de sora
lui. Curând, copiii ajunseră sus.



Soarele după-amiezii lumina o foaie de hârtie căzută pe podea.

Annie o ridică iute.

— E de la zâna Morgan, spuse ea, încă gâfâind, și citi:

Călătoriți în Mongolia,

Fiți eco-voluntari!

Vedeți acvile de munte, marmote

Și cerbi roșcați cu coarne mari.

Vântul pe întinsa stepă suflă,

Face roțile să zboare.

Strigați în noapte vântului:

„Tese un cântec din a ta suflare!”

Cântați cu cuvintele voastre,

Dați tot ce-aveți mai bun în voi.

*Cântați naturii, cântați vieții,
Și vântul vă va ajuta apoi.*

— Nu prea înțeleg, spuse Jack. Am multe întrebări.

— Da, și eu! zise Annie. Cum ar fi: unde e Mongolia?

— În celălalt capăt al lumii. E o țară situată între China și Rusia. Un ținut întins, cu dealuri și munți.

— Asta-mi place, spuse Annie. Și un eco-voluntar ce e?

— Păi „eco“ vine de la cuvântul „ecologie“, o lămuri Jack. Am învățat despre asta la școală. Este despre cum toate lucrurile din natură sunt conectate.

— Adică plantele, copacii, animalele și insectele sunt toate legate între ele?

— Exact. Și dacă una dintre ele dispare, le pui în pericol și pe celelalte. Eco-voluntarii din Mongolia sunt probabil oameni care încearcă să ajute ecologia de acolo.

— Super, hai să mergem! zise Annie.

— Stai, mai am o întrebare. La ce roți se referă?

— Nu știu, o să vedem, spuse Annie. Acum putem pleca?

— Încă nu. Avem vreo carte despre Mongolia?

Jack se uită în jur. Nu văzu decât cartea despre Pennsylvania, care-i aducea de fiecare dată înapoi acasă.

— Se pare că zâna a uitat să ne lase o enciclopedie.

— Stai liniștit, o să ne descurcăm și fără ea.

— Sper, zise Jack. Bine, atunci pun degetul pe cuvântul „Mongolia“ și spun dorința. Ești pregătită?

— Sunt pregătită pentru orice!

Jack puse degetul pe foaia de hârtie și rosti:

— Îmi doresc mult să mergem acolo! În Mongolia!

Deodată se stârni vântul.

Căsuța începu să se învârtească.

Din ce în ce mai repede.

Apoi totul rămase nemișcat.

Nimic nu se mai clintea.